

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 21.12.2005
KOM(2005) 670 lõplik

**KOMISJONI TEATIS NÕUKOGULE, EUROOPA PARLAMENDILE, EUROOPA
MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE NING REGIOONIDE KOMITEELE**

Loodusvarade säästva kasutamise temaatiline strateegia

{SEK(2005) 1683}
{SEK(2005) 1684}

SISUKORD

KOMISJONI TEATIS NÕUKOGULE, EUROOPA PARLAMENDILE, EUROOPA MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE NING REGIOONIDE KOMITEELE

Loodusvarade säästva kasutamise temaatiline strateegia	4
1. Sissejuhatus	4
2. Euroopa keskkonnapoliitika ja loodusvarade kasutamine – probleemid ja poliitilised meetmed	5
3. Väljakutsetele vastamine – strateegia eesmärk	6
4. Olemasoleva poliitilise raamistiku ärakasutamine: elutsüklil põhineva mõtteviisi kohaldamine praeguses poliitikas	7
5. Uued algatused – alus järgmiseks 25 aastaks	9
5.1. Teadmistebaasi loomine – poliitikakujundajate andmekeskus loodusvarade kasutamist ning sellest tulenevat keskkonnamõju käsitleva teadmistebaasi edendamiseks ja täiustamiseks	9
5.2. Saavutatud edusammude mõõtmine – indikaatorite väljatöötamine	10
5.3. Ühendusesisene mõõde – liikmesriigid ja kõrgetasemeline foorum	10
5.4. Üleilmne mõõde – rahvusvaheline loodusvarade säästliku kasutamise ümarlaud	11
6. Eeldatav mõju ja tulemused	12
7. Läbivaatamisprotsess	12

KOMISJONI TEATIS NÕUKOGULE, EUROOPA PARLAMENDILE, EUROOPA MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE NING REGIOONIDE KOMITEELE

Loodusvarade säästva kasutamise temaatiline strateegia

1. SISSEJUHATUS

Euroopa riikide majandused sõltuvad loodusvaradest, sealhulgas toorainetest, nagu mineraalid, biomass ja bioloogilised ressursid; keskkonnanäelementidest, nagu õhk, vesi ja pinnas; energiaallikatest, nagu tuule-, maasoojus-, hoovuste ja päikeseenergia, ning ruumist (maa-alast). Olenemata sellest, kas loodusvarasid kasutatakse tootmiseks või heitmetega toimetulemiseks (pinnas, õhk ja vesi), on need majanduse toimimise ja meie elukvaliteedi seisukohalt äärmiselt olulised. Nii taastuvate kui ka taastumatute loodusvarade kasutamise viis ning taastuvate loodusvarade tarbimiskiirus vähendavad kiiresti planeedi võimet taastada loodusvarasid ja keskkonnateenuseid, millel põhinevad meie heaolu ja majanduskasv. Aastatuhande ökosüsteemi hindamise hiljutise aruande¹ kohaselt on inimkond muutnud ökosüsteemi viimase 50 aasta jooksul kiiremini ja ulatuslikumalt kui mistahes varasemal ajavahemikul, ja peaaesjalikult selleks, et rahuldada hoogsalt kasvavat nõudlust toidu, joogivee, puidu, kiudaine ja kütuse järele.

Kui loodusvarade kasutamine praeguste tarbimismudelite järgi Euroopas jätkub, halveneb keskkonna olukord ja kahanevad loodusvarud veelgi. Probleem on tegelikult ülemaailmne. Euroopa Liit sõltub suuresti väljastpoolt Euroopat pärinevatest loodusvaradest ning loodusvarade kasutamine ELis ja teistes suurtes majandusruumides mõjutab keskkonda kogu maailmas. Ka areneva majandusega riigid, nagu Hiina, India ja Brasiilia, kasutavad loodusvarasid järjest rohkem. Kui kogu maailm järgiks tavapäraseid tarbimisharjumusi, neljakordistuks üleilmne loodusvarade kasutamine eeldatavasti 20 aastaga. See aga avaldaks keskkonnale märkimisväärt negatiivset mõju. Alternatiiviks võib olla ühise lähenemisviisi vastuvõtmine, võttes arvesse vajadust minna üle säästlikemate kasutusviiside rakendamisele – see toob kasu nii keskkonnale kui ka majanduse seisukohalt ning nii Euroopas kui ka kogu maailmas.

Poliitikakujundajate ülesanne on edendada ja soodustada majanduskasvu ning samas tagada, et ei halveneks keskkonna olukord. Tegemist ei ole üksteist välistavate eesmärkidega. Loodusvarade tõhus kasutamine soodustab majanduskasvu. Loodusvarade ebatõhus kasutamine ja taastuvate loodusvarade ülemäärane kasutamine aga pidurdavad kasvu pikemas perspektiivis.

Loodusvarade säästev kasutamine, sealhulgas säästev tootmine ja tarbimine, on seega nii Euroopa Liidu kui kogu maailma pikaajalise õitsengu võtmetegur. Loodusvarade säästvat kasutamist peetakse esmatahtsaks ka 2005. aasta kevadisel tippkohtumisel heaks kiidetud Euroopa Liidu majanduskasvu ja töökohtade strateegias.² Samuti kutsutakse selles ELi üles näitama maailmamajandusele head

¹ „Millennium Ecosystem Assessment, Ecosystems and Human Well-being: Synthesis“, Island Press, Washington, DC, 2005, lk 1–6 (<http://www.millenniumassessment.org/en/index.aspx>).

² KOM(2005) 141.

eeskuju ja tarbima ning tootma säästvamalt. Seetõttu vajab Euroopa pikaajalist strateegiat, mille kohaselt võetakse poliitika kujundamisel arvesse loodusvarade kasutamisest tulenevat keskkonnamõju, sealhulgas selle välismõõdet (st ELi välist mõju, sh arengumaadele). Kõnealune loodusvarade säästva kasutamise temaatiline strateegia (edaspidi „strateegia“) ongi välja töötatud sellest vajadusest tulenevalt. Strateegiat tuleb vaadelda hiljuti läbi vaadatud säästva arengu strateegia³ kontekstis ning see on ette nähtud säästva arengu strateegia täiendamiseks.

Strateegias rõhutatakse vajadust kaasata keskkonnaküsimusi ka teistesse poliitikavaldkondadesse, mis on seotud loodusvarade kasutamisest tuleneva keskkonnamõjuga, kuid ei üritata rakendada erialgatusi valdkondades, kus vastav poliitika juba toimib. Selles luuakse analüütiline raamistik, mille eesmärk on tagada, et poliitika kujundamisel arvestataks süstemaatiliselt loodusvarade kasutamisest tuleneva keskkonnamõjuga. Selline lähenemisviis aitaks luua Euroopa riikide majandustes olukorra, kus majanduskasv saavutataks loodusvarade tõhusamal kasutamisel ja säilitamisel.

2. EUROOPA KESKKONNAPOLIITIKA JA LOODUSVARADE KASUTAMINE – PROBLEEMID JA POLIITILISED MEETMED

Loodusvarade kasutamine on olnud Euroopa keskkonnapoliitika aruteludes päevakorral juba viimased kolmkümmend aastat. 1970. aastatel oli pärast esimesi naftakriise tõsiseks probleemiks loodusvarade vähesus ja piiratud majanduskasv. Loodusvarade vähesus pole siiski kujunenud nii suureks keskkonnaprobleemiks, kui arvati. Seda kinnitab ka komisjoni aruanne „Teel loodusvarade säästva kasutamise temaatilise strateegia poole“ („*Towards Communication*“).⁴ Fossiilkütus pole veel maailmas otsa lõppenud, turg on hinnamehhanismi kaudu selle vähesust reguleerinud ning jätkab sama ka taastumatute loodusvarade puhul. Mitmete metallide ja mineraalide kasutus on vähenenud pigem tehnoloogia arengu kui loodusvarade ammendumise tõttu. Kiiresti kasvav nõudlus, millele pakkumine järele ei jõua, võib aga tekitada teravaid majandus- ja keskkonnaprobleeme, nagu on näidanud ka mitme toorme hiljutised järsud hinnatõusud.

Loodusvarade kahjustamise küsimus oli ja on seega päevakorral. Algselt keskendus keskkonnapoliitika heitmete ja jäätmetega seotud nähtavatele probleemidele – punktireostusallikate (tehaste ja elektrijaamade) tekitatud reostuse vähendamisele. Seda on saanud edu – nii õhu- kui veekvaliteet on paranenud. Suurem osa tekkinud jäätmetest võetakse ringlusse ning vähem jäätmeid jõuab prügilasse. Euroopa Liidu materjali- ja jäätmevoogude (sealhulgas impordi ja ekspordi) analüüs näitas, et kogutarbimine elaniku kohta on jäänud Euroopa Liidus viimase kahekümne aasta jooksul peaaegu samaks – 16 tonni aastas, kuid majandus on samal ajavahemikul kasvanud 50% võrra. See tähendab, et Euroopa on materiaalselt tõhusust märkimisväärselt suurendanud. Positiivsest arengust hoolimata on kasvanud tootmismahud jõudnud sageli ette keskkonnaga seotud arengust ja suurenenud tõhususest ning praegused poliitilised meetmed pole säästlikkuse suurendamiseks piisavad ei Euroopas ega mujal maailmas.

³ KOM(2001) 264 ja KOM(2005) 658.

⁴ KOM(2003) 572.

Selleks, et vähendada mittesäästlikkust ja keskkonnakahjustusi ning säilitada loodusvarade pakutavat, peab keskkonnapoliitika käsitlema lisaks heitmete ja jäätmete kontrollile ka muid probleeme. Tuleb välja töötada vahendid, mille abil tehakse kindlaks kogu elutsükli jooksul (seda nimetatakse sageli „hällist hauani“ lähenemisviisiks) materjalide ja energia kasutamisest tulenev negatiivne keskkonnamõju, ning määratleda selle mõju ulatus. Vajalik on üleilmse ja kumulatiivse mõju mõistmine põhjuslikus ahelas, et võtta poliitilisi meetmeid, mis oleksid keskkonna jaoks kõige tõhusamad ning riigiasutuste ja ettevõtjate jaoks tasuvamad.

Ebasäästlik oleks käsitleda elutsükleid geograafiliselt eraldatult. Üha süveneval üleilmastumisel vajab maailmamajandus, milles Euroopal on aktiivne osa, asjatundlikku poliitikakujundamist, mis eeldab teadmisi sellest, kuidas loodusvarasid maailmamajanduses kasutatakse ja suunatakse ning milline on nende kaevandamise ja kasutamise mõju.

Seda tunnustatakse ka kuuendas keskkonnavalas tegevusprogrammis,⁵ milles kutsutakse üles koostama loodusvarade säästva kasutamise ja majandamise temaatilist strateegiat. Strateegia põhineb Euroopa Liidus loodusvarade kasutamise ning olemasolevate analüütiliste ja poliitiliste raamistike analüüsil. Strateegia koostati tihedas koostöös huvirühmadega.⁶

Strateegiaga arendatakse edasi lähenemisviisi, mille abil tagatakse tehtud jõupingutustega võimalikult kõrgel tasemel keskkonnakaitse. Valitsuse ja ettevõtjate piiratud vahendite suunamine ulatuslikemate keskkonnaprobleemide lahendamiseks on osa sellest.

3. VÄLJAKUTSETELE VASTAMINE – STRATEEGIA EESMÄRK

Tänu loodusvarade säästlikumat kasutamist taotleva strateegilise lähenemisviisi rakendamisele peaks aja jooksul tõhustuma loodusvarade kasutamine ja vähenema loodusvarade kasutamisest tingitud negatiivne keskkonnamõju nii, et keskkonna üldine olukord paraneb käsikäes majanduskasvuga. Strateegia üldine eesmärk on seega **vähendada arenevas majanduses loodusvarade kasutamisest tulenevat negatiivset keskkonnamõju** – seda kontseptsiooni nimetatakse ka **seose katkestamiseks majanduskasvu ja negatiivse keskkonnamõju vahel**.⁷ Praktikas tähendab see loodusvarade kasutamisest tingitud keskkonnamõju vähendamist, suurendades samal ajal loodusvarade tootlikkust kogu Euroopa Liidu majanduses. Taastuvate loodusvarade puhul tähendab see ülemäärasest kasutamisest hoidumist.

Kõnealuse eesmärgi saavutamiseks sisaldab strateegia järgmisi meetmeid:

- parandada meie arusaama ja teadmisi loodusvarade kasutamisest Euroopas, negatiivsest keskkonnamõjust ja selle ulatusest nii Euroopa Liidus kui kogu maailmas;

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 1600/2002/EÜ, 22. juuli 2002, millega võetakse vastu kuues keskkonnavalane tegevusprogramm (EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1).

⁶ <http://www.europa.eu.int/comm/environment/natres/index.htm>

⁷ Näidet seose katkestamise kohta loodusvarade tõhusa kasutamise seisukohalt vt 1. lisas.

- töötada välja vahendid edusammude jälgimiseks ja nendest teavitamiseks Euroopa Liidus, erinevates liikmesriikides ning majandussektorites;
- edendada strateegiliste lähenemisviiside ja protsesside rakendamist majandussektorites ja liikmesriikides ning innustada neid välja töötama vastavaid plaane ja programme;
- tõsta huvirühmade ja kodanike teadlikkust loodusvarade kasutamisest tulenevast negatiivsest keskkonnamõjust.

Strateegia võimaldab teadmisi loodusvarade kasutamise kohta majanduses kiiremini ja lihtsamalt koondada. Sealjuures võetakse arvesse teisi algatusi, nagu näiteks INSPIRE,⁸ ning arendatakse vajadusel neid algatusi edasi. See võimaldab kindlaks teha kõige ulatuslikumat keskkonnamõju ja meetmeid selle leevendamiseks.

Sageli tuleb teha jõupingutusi keskkonnaga mitte seotud poliitikavaldkondades. Strateegias esitatud lähenemisviis tugevdab poliitikakujundamist kõigil tasanditel (Euroopa Liit, riiklik, piirkondlik ja kohalik). Kogu elutsükli jooksul loodusvarade kasutamisest tuleneva keskkonnamõju parem mõistmine võimaldab poliitikakujundajatel pöörata tähelepanu ja keskenduda valdkondadele, kus neil on võimalik midagi oluliselt muuta.

Tegemist on pikaajalise protsessiga – seetõttu pakutakse strateegia ajakavaks 25 aastat. See eeldab ühendmeetmete võtmist erinevatel juhtimistasanditel ning mitmesuguste osalejate poolt. Protsess eeldab praeguse poliitika täiustamist, tugevdades muuhulgas vajadusel loodusvarade kasutamise valdkonda ning arendades uusi algatusi, mis tagaksid elutsükli jooksul loodusvarade kasutamisest tuleneva mõju arvessevõtmist poliitikakujundamisel.

Esialgu ei kehtesta strateegia loodusvarade tõhusamat ja vähesemat kasutamist käsitlevaid kvantitatiivseid eesmärke, nagu nähakse ette kuuendas keskkonnaalases tegevusprogrammis, kuna hetketeadmiste ja indikaatorite väljatöötamise praeguse seisuga põhjal ei ole see võimalik. Andmetele tuginedes ei ole indikaatorid ei võimalda seada eesmärke, mis oleksid selgelt suunatud keskkonnamõju vähendamisele arenevas majanduses. Strateegiaga pannakse aga protsessile siiski alus ning see võib osutuda võimalikuks viie või kümne aasta jooksul.

4. OLEMASOLEVA POLIITILISE RAAMISTIKU ÄRAKASUTAMINE: ELUTSÜKLIL PÕHINEVA MÕTTEVIISI KOHALDAMINE PRAEGUSES POLIITIKAS

Kõnealuses strateegias esitatud lähenemisviisi kohaldatakse olemasoleva ja kujuneva keskkonnapoliitika abil (vt 2. lisa). Loodusvarade kasutamisest tulenevat negatiivset keskkonnamõju on juba arvesse võetud erinevates poliitilistes meetmetes ning tulevikus kohaldatakse neid süstemaatiliselt. Keskkonnapoliitikas on kasvav tähtsus ühtsel lähenemisviisil ning seosel keskkonnaelementide (õhk, vesi, pinnas) vahel ning üha olulisem on sellise valdkondadevahelise keskkonnapoliitika kujundamine, mille puhul pööratakse rohkem tähelepanu loodusvarade säästvale kasutamisele (nt

⁸ SEC(2004) 980 ; <http://www.ec-gis.org/inspire/>

kliimamuutused, bioloogiline mitmekesisus jne). Elutsükli põhinev mõtteviis kajastub eelkõige jäätmete vältimise ja ringlussevõtu temaatilises strateegias.

Välja on töötatud ka mitteseadusandlikke lähenemisviise, nagu näiteks terviklik tootepoliitika,⁹ milles keskendutakse spetsiaalselt toote elutsükli, sealhulgas tootmisel, kasutamisel ja kõrvaldamisel tekkida võiva negatiivse keskkonnamõju vähendamisele. Keskkonnatehnoloogia tegevuskava¹⁰ raames on samuti kindlaks tehtud eri võimalusi, kuidas on võimalik vähendada keskkonnatehnoloogia abil tootmisest ja tarbimisest tulenevat negatiivset keskkonnamõju.

Elutsükli põhinevat mõtteviisi on võimalik edukalt kohaldada eri poliitikavaldkondades. Kõik need valdkonnad mõjutavad loodusvarade kasutamist ning seetõttu tuleb loodusvarade kasutamise küsimusi ja negatiivset keskkonnamõju ühtselt ja kooskõlastatult käsitleda. Näiteks transpordivaldkonna puhul seati Euroopa transpordipoliitikat käsitlevas valges raamatus¹¹ eesmärgiks edendada keskkonnasõbralike transpordivahendite kasutuselevõttu. Energeetikas on võetud meetmeid energiat enim kasutavates sektorites (eelkõige ehitus ja transport) ning nende meetmete rakendamine peaks keskkonnamõju märkimisväärselt leevendama. Hiljutised reformid teatud poliitikavaldkondades, eelkõige kalanduses ja talupidamises, on loodusvarade kasutamisest tuleneva keskkonnamõju arvessevõtmisel olnud päris edukad. Näiteks on vastu võetud säästva arengu strateegia seoses vajadusega järjepideva ja ühtse poliitika kujundamise järele erinevates majandus-, sotsiaal- ja keskkonnavaldkondades.

Komisjon kavatseb arendada teatavaid majandussektoreid käsitlevaid valdkondlikke algatusi muuhulgas Euroopa Liidu majanduskasvu ja töökohtade strateegia kontekstis ning samuti algatusi, mis on esitatud hiljutises tööstuspoliitikat käsitlevas teatises.¹² See võib olla tõukejõuks innovatsioonile ja tootlikkuse suurendamisele ning seega ka konkurentsivõimele ja majanduskasvule (vt 4. lisa).

Komisjoni integreeritud mõjuhindamine, milles võetakse enamikus poliitikaettepanekutes arvesse erinevate poliitiliste meetmete majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnamõju, on oluline vahend elutsükli põhineva mõtteviisi kohaldamiseks.¹³ Liikmesriigid saavad nii keskkonnamõju hindamise¹⁴ kui strateegilise keskkonnamõju hindamise¹⁵ tulemusi kasutada riigi tasandil, et vähendada eraprojektide ja -kavade ning ka riiklike programmide ja põhimõtete raames loodusvarade kasutamisest tulenevat keskkonnamõju.

⁹ KOM(2003) 302.

¹⁰ KOM(2004) 38.

¹¹ KOM(2001) 370.

¹² KOM(2005) 474.

¹³ KOM(2002) 276.

¹⁴ Nõukogu direktiiv 85/337/EMÜ, 27. juuni 1985, teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta; muudetud.

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/42/EÜ, 27. juuni 2001, teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta.

5. UUED ALGATUSED – ALUS JÄRGMISEKS 25 AASTAKS

Kõnealuse strateegia edukaks elluviimiseks on vaja uusi algatusi igal juhtimistasandil – Euroopa Liidu, riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil.

Euroopa Liidu tasandil tähendab see ühiseid jõupingutusi, et luua teadmistebaas, töötada välja poliitilistes aruteludes aluseks võetavad indikaatorid ning töötada koos ettevõtjatega välja valdkondlikud algatused. Arvestades loodusvarade Euroopa Liidus kasutamise üleilmset mõõdet ning vajadust, et Euroopa Liidu poliitikakujundajad seda arvesse võtaksid, moodustatakse rahvusvaheline ekspertide foorum, et käsitleda loodusvarade kasutamise ning sellest tuleneva negatiivse keskkonnamõju üleilmseid aspekte.

5.1. Teadmistebaasi loomine – poliitikakujundajate andmekeskus loodusvarade kasutamist ning sellest tulenevat keskkonnamõju käsitleva teadmistebaasi edendamiseks ja täiustamiseks

Teavet hajureostuse ja loodusvarade kasutamise keeruliste põhjuslike seoste kohta on teatud juhtudel liiga vähe. Poliitikakujundajatel puudub juurdepääs kasutusvalmis teabele. Loodusvarade kasutamist analüüsivad mitmesugused andmeesitajad: komisjoni statistikaamet, teadusuuringute ühiskeskus ja teadusuuringute peadirektoraat ning samuti Euroopa Keskkonnaagentuur, aruka energiakasutuse täitevamet, liikmesriikide institutsioonid ja ülikoolid ning kommertsettevõtted. Sellele vaatamata ei ole teabevahetus alati optimaalne.

Kuna andmed sageli erinevad või kattuvad, on vaja loodusvarade andmekeskust, juhtimiskeskust või keskteenistust, mis koondaks kogu olemasoleva ja asjakohase teabe, kontrolliks ja analüüsiks seda ning tagaks otsuste tegijatele poliitikakujundamiseks vajaliku teabe. Koondades eelnimetatud andmeesitajate andmeid, teadmisi, teaduslikku asjatundlikkust ja võrgustiku loomise oskust, vastab komisjon keskkonnanõukogu üleskutsele parandada andmete kvaliteeti, kasutades selleks Euroopa strateegilist oskust koguda teavet loodusvarade kasutamise ja keskkonnamõju kohta ning asjakohase poliitika hindamise kohta ning samuti oskust seda teavet ühiselt kasutada; andmete kvaliteedi parandamine hõlbustab otsuste vastuvõtmist selle kohta, millist mõju tuleks takistada, ja võimaluste leidmist, kuidas arenevas majanduses mõju vähendada.¹⁶

Andmeesitajad mängivad rolli ka strateegia teistes osades: strateegia edusammude mõõtmiseks sobilike indikaatorite väljatöötamisel ja konsolideerimisel, liikmesriikide abistamisel strateegia eesmärkide saavutamiseks vajalike konkreetsete tegevuskavade väljatöötamisel, rahvusvahelise ümarlaua abistamisel ning alates 2010. aastast iga viie aasta järel strateegia rakendamise kohta aruande koostamisel, mis esitatakse komisjonile läbivaatamiseks.

Strateegia arendamisel ja rakendamisel on oma osa ka teadus- ja arendustööl ning seda igal tasandil, hõlmates rahvusvahelisi, Euroopa, riiklikke ja tööstusprogramme ning -projekte. Seitsmendas teadusuuringute programmis¹⁷ pööratakse suuremat

¹⁶ (Keskkonna-) nõukogu 28. juunil 2004 toimunud istungil vastu võetud otsused (dok. 10988/04, 1. juuli 2004).

¹⁷ KOM(2005) 119.

tähelepanu keskkonna-, majanduslike ja sotsiaalsete mõjude hindamiseks vajalike vahendite väljatöötamisele.

5.2. Saavutatud edusammude mõõtmine – indikaatorite väljatöötamine

Strateegia eesmärkide saavutamiseks tuleb edusamme hinnata ning tagada poliitikakujundajatele ja kodanikele juurdepääs vastavale teabele. Indikaatorite kogumit tuleks edasi arendada, tuginedes juba tehtud tööle keskkonnaarvestuse, materjaliringluse arvestuse ja elutsükli arvestuse alal. 2008. aastaks töötab komisjon välja

- indikaatorid loodusvarade, sealhulgas energia tõhusama kasutamise edusammude mõõtmiseks;
- loodusvarade indikaatorid, et hinnata, kuidas on katkestatud seos negatiivse keskkonnamõju ja loodusvarade kasutamise vahel, ning
- üldindikaatori, et hinnata ELi edusamme loodusvarade kasutamisest tingitud ökoloogilise koormuse vähendamisel (ökotõhususe indikaator).

Indikaatorid peaksid ideaaljuhul olema võimalikult koondatud, kergesti mõistetavad ja põhinema liikmesriikide, Euroopa Liidu ja rahvusvahelisel tasandil seni tehtud töö (vt 3. lisa). Juhul kui indikaatorite koondamine ebaõnnestub (näiteks meetodiliste ja tehniliste raskuste korral), kasutatakse loodusvarade säästliku kasutamise edusammude mõõtmiseks alusindikaatoreid.¹⁸ Indikaatorite põhjal saab kindlaks teha ka neid loodusvarade kasutusviise, mis kõige enam negatiivset keskkonnamõju põhjustavad. Samuti aitavad indikaatorid määratleda prioriteete poliitikakujundamisel, eriti nende sektorite kindlakstegemisel, mis peaksid osalema valdkondlike algatuste arendamisel. Strateegia algetapis tugineb komisjon olemasolevate uuringute esialgsetele tulemustele.

5.3. Ühendusesisene mõõde – liikmesriigid ja kõrgetasemeline foorum

Paljusid strateegia rakendamiseks vajalikke meetmeid on kõige otstarbekam võtta riiklikul tasandil. Välja arvatud põllumajandus ja kalandus, ei kuulu enamik loodusvaradealaseid tegevusi ühenduse ainupädevusse. Teatud poliitilisi vahendeid, näiteks majanduslike meetmeid, mis on liikmesriikide käsutuses, on keeruline ühenduse tasandil kasutusele võtta. Ühtlasi vastutavad liikmesriigid haridus- ja koolituskavade eest ning neil on paremad võimalused rakendada tarbijapoliitikat ja muuta tarbijate käitumist.

Komisjon pakub välja, et strateegia eesmärkide saavutamiseks töötab iga Euroopa Liidu liikmesriik välja riiklikud meetmed ja programmid loodusvarade säästlikuks kasutamiseks. Meetmed ja programmid peaksid keskenduma nendele loodusvarade kasutusviisidele, mis avaldavad keskkonnale kõige suuremat mõju. Samuti peaksid liikmesriigid kasutama mehhanisme tehtud edusammude jälgimiseks ning võimaluse korral eesmärkide väljatöötamiseks. 5. lisas on esitatud hulk meetmeid, mida liikmesriigid peaksid arvesse võtma.

¹⁸

Alusindikaatorid on näiteks CO₂, NO_x ja SO₂ heitkogused, hoonestatud maa laienemine, veesaaste, kriitiliste saastekoormuste ületamine jne.

Riiklike meetmete väljatöötamise edendamiseks moodustab komisjon kõrgetasemelise foorumi, mis koosneb loodusvarade kasutamise poliitika arendamise eest vastutavatest liikmesriikide kõrgematest ametnikest, komisjoni esindajatest ning vajadusel ka tarbijaorganisatsioonide, keskkonnaalaste valitsusväliste organisatsioonide, tööstuse, akadeemiliste ringkondade ja teiste huvirühmade esindajatest, kellel on huvi nende küsimuste vastu ning vajalikud teadmised ja oskused.

Ühtlasi teeb komisjon kindlaks liikmesriikides juba võetud meetmed, mida saaks kasutada kogu Euroopas Liidus, ning kutsub liikmesriike üles määratlema keskkonnaprobleeme, mida nende arvates saaks turupõhiste vahendite abil edukalt lahendada, kuid mille kasutamist takistab Euroopa Liidu tasandil kooskõlastatud tegevuse puudumine. Eriti kaalub komisjon turupõhiste vahendite kasutamist loodusvarade majandamisel nii kõrgetasemelise foorumi kui ka kõnealuse strateegia 7. osas käsitletud läbivaatamisprotsessi kontekstis.

5.4. Üleilmne mõõde – rahvusvaheline loodusvarade säästliku kasutamise ümarlaud

Loodusvarade kasutamisele pööratakse rahvusvahelisel tasandil üha rohkem tähelepanu.¹⁹ OECD on seadnud eesmärgiks katkestada seos keskkonnamoormuse ja majanduskasvu vahel.²⁰ Lisaks on OECD arenguabikomitee (DAC) avaldanud ühisdokumendi²¹ keskkonnaalase maksureformi kohta, kus rõhutatakse, kuidas keskkonnaalase maksureformiga on võimalik edendada loodusvarade säästvat kasutamist, ning antakse kasulikke tegevussuuniseid.

Lisaks teeb komisjon arengukoostöö- ja majanduskoostöövahendi²² toel ettepaneku 2007. aastal algava temaatilise programmi kohta, mis käsitleb keskkonda ja loodusvarade säästvat majandamist, sealhulgas energeetikat.

Peale selle kohustusid 2002. aastal toimunud säästva arengu tippkohtumisel kõik riigid muutma praegusi säästvale arengule vastandlikke tarbimis- ja tootmismudeleid.

Tähelepanu koondamiseks ja eesmärgi säilitamiseks tehakse käesolevas teatises ettepanek moodustada rahvusvaheline loodusvarade säästliku kasutamise ümarlaud koostöös ÜRO Keskkonnaprogrammiga ning võimaluse korral teiste rahvusvaheliste partnerite ja algatustega, näiteks ÜRO Tööstusarengu Organisatsiooniga (UNIDO) ja Rahvusvahelise Energiaagentuuriga (IEA). Ümarlaud hindab ja jagab loodusvarade kasutamise ja keskkonnamõju üleilmseid aspekte käsitlevat teavet. Ümarlaud (vt 6. lisa):

- annab komisjonile sõltumatut nõu loodusvarade kasutamisest tuleneva keskkonnamõju kohta üleilmses kontekstis, võttes arvesse ka majanduslikku ja sotsiaalset mõju;

¹⁹ Jaapani kohta vt <http://www.env.go.jp/en/pol/wemj/outline.pdf> ning Hiina kohta <http://eng.cciced.org/cn/company/Tmxxb143/card143.asp?lmid=5209&siteid=1&tmid=320&flbh=143>.

²⁰ „21. sajandi esimese kümnendi keskkonnastrateegia“ („*Environmental Strategy for the First Decade of the 21st Century*“), OECD, 16. mai 2001.

²¹ Dokumendi koostamisel osalesid Maailmapank, DFID, komisjon ja mitmed teised organisatsioonid.

²² *Development Cooperation and Economic Cooperation Instrument* (DCECI).

- aitab kaasa teadmistebaasi loomisele ja edusammude jälgimisele;
- töötab välja säästlikkuse kriteeriumid väljastpoolt Euroopa Liitu pärit materjalide ja toodete kaevandamisele, koristamisele, transpordile ja ladustamisele. Väljatöötatud kriteeriumid ei hõlma ainult materjali, vaid ka tootmise kvaliteedistandardeid, võttes arvesse sotsiaal- ja keskkonnaprobleeme;
- nõustab arengumaid, kuidas arendada suutlikkust loodusvarade kasutamisest tuleneva keskkonnamõju ning loodusvarade majandamispoliitika hindamisel (mida saaks seejärel rakendada osana koostööprogrammidest kolmandate riikidega);
- annab nõu loodusvarade kasutamisest tuleneva keskkonnamõju alal laiemas üleilmses kontekstis, näiteks osana ÜRO Keskkonnaprogrammi algatustest säästliku tarbimise ja tootmise valdkonnas.

6. EELDATAV MÕJU JA TULEMUSED

Kõnealuse strateegia rakendamine loob tingimused paremaks ja ökoloogiliselt tõhusamaks loodusvarade kasutamiseks ning innustab kasutama säästvamaid tootmis- ja tarbimismudeleid. See avaldab positiivset mõju majandusele, kuna aitab ka ettevõtetel minna kaasa uuendustega ja parandada oma konkurentsivõimet. Ühtlasi aitab see poliitikakujundajatel teha teadlikumaid otsuseid ja poliitilisi ettepanekuid ning tagab edusammude mõõtmiseks vajalikud vahendid (indikaatorid ja andmed). Käesolevale teatisele lisatud mõjuhindamises esitatakse nii ülaltoodud meetmete kui ka mitte asjakohaseks peetud meetmete rakendamisvõimalused ning hinnatakse kõnealuste meetmete mõju.

7. LÄBIVAATAMISPROTSESS

Komisjon vaatab strateegia eesmärkide saavutamiseks tehtud edusammud läbi 2010. aastal ja seejärel iga viie aasta järel. Tulemusi kasutatakse kuuenda keskkonnavalase tegevusprogrammile lõpliku hinnangu andmisel.

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU NIMETUS:

Loodusvarade säästliku kasutamise temaatiline strateegia (edaspidi „strateegia“).

2. TEGEVUSPÕHISE JUHTIMISE/EELARVESTAMISE RAAMISTIK

Poliitikavaldkond: 07 – Keskkond

Meede: 07 04 – Keskkonnapoliitika rakendamine

3. EELARVEREAD

3.1. Eelarveread (tegevusassigneeringute read ja nendega seonduvad tehnilise ja haldusabi read (endised B..A read)), sh järgmised rubriigid:

07 01 04 01 – Õigusaktid, teadlikkuse tõstmine ja muud üldised meetmed ühenduse keskkonnavalaste tegevusprogrammide alusel – halduskorralduskulud.

07 04 02 – Teadlikkuse tõstmine ja muud üldised meetmed ühenduse keskkonnavalaste tegevusprogrammide alusel.

07 02 01 – Rahvusvahelise keskkonnategevuse toetus.

2007. aastast alates lülitatakse tegevuseesmärkidega „Andmekeskus“ ja „Näitajad“ seonduvad finantsaspektid LIFE+ programmi. Tegevuseesmärgiga „Rahvusvaheline foorum“ seotud finantsaspektid kaetakse kavandatava finantsraamistiku 4. rubriigis ettenähtud välisabivahenditega.

3.2. Meetme kestus ja finantsmõju

Strateegia rakendamise kestus on 25 aastat (2006–2030). Protsessi käivitavad teatistes ettenähtud otsemeetmed. Käesolev finantselgitus hõlmab esimese kuue aasta (2006–2011) finantsaspekte.

3.3. Eelarve tunnusjooned

Eelarverida	Kulu liik		Uus	EFTA osamakse	Kandidaatriikide osamaksed	Finantsperspektiivi rubriik
07 04 02	Mittekohustuslik	Liigendatud ²³	EI	EI	EI	Nr 3
07 02 01	Mittekohustuslik	Liigendatud	EI	EI	EI	Nr 4

4. ÜLEVAADE VAHENDITEST

Inim- ja haldusressursi kulud kaetakse korraldavatele peadirektoraatidele (keskkonna peadirektoraat ja muud) iga-aastase eelarvemenetluse raames eraldatud summade arvelt.

4.1. Rahalised vahendid

4.1.1. Ülevaade kulukohustuste assigneeringutest ja maksete assigneeringutest

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Kulu liik	Jao nr		2006	2007	2008	2009	2010	2011 ja hiljem	Kokku
-----------	--------	--	------	------	------	------	------	----------------	-------

Tegevuskulud²⁴ - 07 04 02

Kulukohustuste assigneeringud	8.1	a	0,200	0,580	0,980	1,780	1,630	1,600	6,7706
Maksete assigneeringud		b	0,133	0,427	0,796	1,460	1,573	2,381	6,770

Tegevuskulud²⁵ - 07 04 01

Kulukohustuste assigneeringud	8.1	a	0,240	0,610	0,640	0,750	0,600	0,710	3,550
Maksete assigneeringud		b	0,160	0,455	0,581	0,709	0,635	1,010	3,550

Võrdlussummase jäävad halduskulud²⁶

²³ Liigendatud assigneeringud.

²⁴ Kulud, mis ei kuulu asjaomase xx jaotise xx 01 peatüki alla.

²⁵ Kulud, mis ei kuulu asjaomase xx jaotise xx 01 peatüki alla.

²⁶ Kulud, mis kuuluvad xx jaotise xx 01 04 artikli alla.

Tehniline ja haldusabi (liigendamata assigneeringud)	8.2.4	c	0,150	0	0	0	0	0	0,150
--	-------	---	-------	---	---	---	---	---	-------

VÕRDLUSSUMMA KOKKU

Kulukohustuste assigneeringud		a+c	0,590	1,190	1,620	2,530	2,230	2,310	10,470
Maksete assigneeringud		b+c	0,443	0,881	1,377	2,169	2,209	3,391	10,470

Võrdlussummast välja jäävad halduskulud²⁷

Personalikulud ja nendega seonduvad kulud (liigendamata assigneeringud)	8.2.5	d	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	4,698
Võrdlussummast välja jäävad halduskulud, v.a. personalikulud ja nendega seonduvad kulud (liigendamata assigneeringud)	8.2.6	e	0,002	0,026	0,056	0,058	0,058	0,060	0,260

Meetme soovituslik finantskulu kokku

Kulukohustuste assigneeringud personalikulud) KOKKU (sh		a+c +d+ e	1,375	1,999	2,459	3,371	3,071	3,153	15,428
Maksete assigneeringud (sh personalikulud) KOKKU		b+c +d+ e	1,228	1,690	2,216	3,010	3,050	4,234	15,428

Kaasfinantseerimise andmed

Kui ettepanek hõlmab liikmesriikide või muude asutuste (palun täpsustage, milliste) poolset kaasfinantseerimist, tuleks allpool esitatud tabelis näidata, milline on selle kaasfinantseerimise hinnanguline tase (kui kaasfinantseerimist on planeeritud saada erinevatest asutustest, võib lisada täiendavaid ridu).

²⁷

Kulud, mis kuuluvad xx 01 peatüki alla, v.a. artiklid xx 01 04 ja xx 01 05.

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Kaasfinantseeriv asutus		n aasta	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ja hilisem	Kokku
.....	f							
Kulukohustuste assigneeringud (sh kaasfinantseerimine) KOKKU	a+c +d +e +f							

Üht strateegia raames ettenähtud meetmetest (vt käesoleva finantsselgituse punkti 5.3 alapunkti 3) viiakse ellu koostöös ÜRO Keskkonnaprogrammiga ja meetme rakendamiseks on vaja luua sekretariaat. Sekretariaadi tööd rahastatakse sihtfondi kaudu, millesse võivad panustada erinevad asutused ja organisatsioonid. Siiski ei ole praeguses etapis võimalik ennustada liikmesriikide või muude asutuste kaasfinantseerimise taset.

4.1.2. Kooskõla finantsplaneeringuga

- ☒ Ettepanek vastab olemasolevale finantsplaneeringule.
- ☐ Ettepanekuga kaasneb finantsperspektiivi asjakohase rubriigi ümberplaneerimine.
- ☐ Ettepanekuga seoses võib olla vajalik institutsioonidevahelise kokkuleppe²⁸ sätete (s.t paindlikkusinstrumendi või finantsperspektiivi läbivaatamise) kohaldamine.

4.1.3. Finantsmõju tuludele

- ☒ Ettepanekul puudub finantsmõju tuludele
- ☐ Ettepanekul on finantsmõju; mõju tuludele on järgmine:

²⁸ Vt institutsioonidevahelise kokkuleppe punkte 19 ja 24.

miljonites eurodes (üks koht pärast koma)

Eelarverida	Tulud	Enne meedet [n-1 aasta]	Olukord pärast meetme rakendamist					
			[n aasta]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ²⁹]
	a) Tulud absoluutväärtuses							
	b) Tulude muutus	Δ						

4.2. Täistööajale taandatud personal (sh ametnikud, ajutised töötajad ja koosseisuvälised töötajad), vt täpsemalt punktist 8.2.1.

Aastane vajadus	2005. aasta	2006	2007	2008	2009	2010 ja hiljem
Personali arv kokku	7,25	7,25	7,25	7,25	7,25	7,25

5. TUNNUSJOONED JA EESMÄRGID

5.1. Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetav vajadus

Loodusvarade (nt toore ja maa) kasutamisega seotud keskkonnaprobleemide käsitlemiseks määratakse strateegias kindlaks meetmed, mille abil jälgitakse loodusvarade kasutamist kogu elutsükli vältel, „hällist hauani“, ja kavandatakse keskkonnamõtjude vähendamiseks vajalikud abinõud. Strateegia eesmärgiks on selgitada välja – 25 aasta vältel – loodusvarade kasutamisega seotud kõige tõsisemad keskkonnamõtjud ning edendada lahendusi ja meetmeid nende kõrvaldamiseks, suurendades teadlikkust keskkonnamõtjudest ning võimaldades hõlpsat juurdepääsu sellisele teabele.

5.2. Ühenduse meetme lisandväärtus, ettepaneku seotus ja kooskõla muude finantsmeetmetega ja võimalik koostoime

Arvestades, et ressursikasutuse liikumapanevaks jõuks Euroopas on majanduskasv, samas kui majanduskasv on ka tähtis ELi poliitiline eesmärk, on ainus viis keskkonnamõtjude vähendamise saavutamiseks seose katkestamine ressursikasutuse ja sellega seonduvate keskkonnamõtjude ning liikumapaneva

²⁹

Vajaduse korral, st kui meede kestab üle kuue aasta, lisage täiendavaid veerge.

jõu – majanduskasvu – vahel, ja seda üleeuroopalisel tasemel. Loodusvaradega kauplemise maht on märkimisväärne (ELi pädevuses) ning kaupade ja teenuste kasutamine on jagatud pädevuses; seega on ühenduse sekkumine täiesti põhjendatud.

5.3. Ettepaneku eesmärgid, oodatavad tulemused ja nendega seotud näitajad tegevuspõhise juhtimise raames

Strateegia eesmärgiks on käivitada rida meetmeid, mis pikema aja vältel ja asjakohase rakendamise korral võimaldaksid keskkonnamõjude ja majanduskasvu lahutamist.

Selle saavutamiseks on ette nähtud mitmed konkreetsete meetmed:

- 1) „andmekeskuse“ loomine teavitamise eesmärgil;
- 2) strateegiakohaste näitajate väljatöötamine;
- 3) loodusvarade säästliku kasutamise rahvusvahelise foorumi asutamine.

Oodatavate tulemuste ja nende mõjude täpsem kirjeldus on esitatud vastavalt teatistes ja sellele lisatud mõjude hindamise ülevaates.

5.4. Rakendusmeetod (soovituslik)

X Haldamine tsentraliseeritult

X otse, haldajaks on komisjon

X kaudselt, delegeerides haldamise:

☐ täitevasutustele

X ühenduste asutatud asutustele, millele on osutatud finantsmääruse artiklis 185

☐ siseriiklikele avalik-õiguslikele asutustele või avalikke teenuseid osutavatele asutustele

☐ **Haldamine detsentraliseeritult või koostöös**

☐ liikmesriikidega

☐ kolmandate riikidega

X **Haldamine ühiselt rahvusvaheliste organisatsioonidega (palun täpsustage)**

Asjakohased märkused: enamikku strateegia raames ettenähtud meetmetest (uuringute käivitamine, koosolekute korraldamine, töövõtulepingute haldamine, jne) rakendab otse komisjon.

Ühte kavandatud meetet (rahvusvaheline foorum – vaata käesoleva finantsselgituse punkti 5.3 alapunkt 3) rakendatakse koostöös ÜRO Keskkonnaprogrammiga. Algselt nähakse ette, et komisjon annab ÜRO Keskkonnaprogrammile rahalist toetust foorumi sekretariaadi loomiseks, arvestades kõnealuses programmis osalejate varasemaid teadmisi ja kogemusi rahvusvaheliste sekretariaatide juhtimisel (nt valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) sekretariaat Genfis). Teises etapis võib sekretariaadi juhtimiseks olla vajalik mitmete finantseerivate organisatsioonide ressursside ühendamine, ja seepärast ei ole mõistlikkuse piires võimalik ega asjakohane iga finantsallika annetatud osa seostamine iga kululiigiga.

Veel ühte kavandatud meetet („andmekeskus“ – vaata käesoleva finantsselgituse punkti 5.3 alapunkti 1) rakendatakse koostöös Euroopa Majanduspiirkonnaga (EMP), arvestades Euroopa Majanduspiirkonnas olemasolevaid teadmisi ja kogemusi loodusvarade valdkonnas ning ekspertide võrgustike loomisel.

6. JÄRELEVALVE JA HINDAMINE

6.1. Järelevalvesüsteem

Komisjon teeb ettepaneku vaadata läbi strateegia tulemuslikkus iga viie aasta järel, arvates teatise avaldamisest. Selleks valmistab komisjon ette aruande, mis avaldatakse ja esitatakse institutsioonidele.

6.2. Hindamine

6.2.1. Eelhindamine

Strateegia suhtes on teostatud mõjuhindamine, mille tulemus avaldatakse ühel ajal teatise vastuvõtmisega.

6.2.2. Vahepealse või järelhindamise järel võetavad meetmed (varasematest samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid)

Temaatilise strateegia kasutamine poliitiliste otsuste tegemiseks on ELi kuuenda keskkonnaprogrammi³⁰ uus element. Siiski ei ületata selles konkreetse strateegias sisalduvate meetmetega harilike haldustoimingute piire (uuringute käivitamine, ekspertkoosolekute korraldamine, suhteliselt väikese rahalise mahuga töövõtulepingud), milleks on välja töötatud asjakohased rahastamisalased kaitsemeetmed.

³⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnanalane tegevusprogramm (EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1).

6.2.3. *Tulevase hindamise tingimused ja sagedus*

Komisjon teeb ettepaneku vaadata läbi strateegia tulemuslikkus iga 5 aasta järel, arvates teatise avaldamisest. Selleks valmistab komisjon ette aruande, mis avaldatakse ja esitatakse institutsioonidele.

7. **PETTUSEVASTASED MEETMED**

Kavandatud meetmed sisaldavad üksnes personali, ekspertkoosolekute ja uurimislepingute kulusid. Uurimislepingute puhul kohaldatakse komisjoni tavapäraseid kontrollmehhanisme ja seega puudub vajadus täiendavate pettusevastaste meetmete järele.

Eelkõige järgivad võimalikud abisaajad ja lepinguosalisel finantsmääruse sätteid ning esitavad tõendusmaterjali oma rahalise ja juriidilise usaldusväärsuse kohta. Toetuse saamiseks peavad nad esitama tulude ja kulude esialgse arvestuse projekti/meetme kohta, mille jaoks finantseerimist taotletakse. Väljamaksed tehakse toetuslepingu tingimuste kohaselt ning kulu- ja tuluaruannete alusel, mis on abisaaja poolt nõuetekohaselt kinnitatud ning komisjoni asjaomase talituse poolt kontrollitud. Võimalikud on ka kohapealsed kontrollid ning toetuse saajad peavad säilitama kõik üksikasjalikud andmed ja asjakohased dokumendid viie aasta jooksul pärast projekti lõppemist.

8. TÄPSEMAD ANDMED VAHENDITE KOHTA

8.1. Ettepaneku eesmärgid nende finantskulu järgi

Kulukohustused miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

(Esitada tuleb eesmärkide, meetmete ja väljundite nimetused)	Väljundi liik	Keskmine kulu	2006		2007		2008		2009		2010		2011 ja hiljem		KOKKU	
			Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku
EESMÄRK ³¹																
„Andmekeskus“																
Ekspertide nõupidamised	Aruanded	0,040	5	0,200	10	0,400	20	0,800	40	1,600	40	1,600	40	1,600	155	6,200
Näitajad																
Ekspertide nõupidamised	Aruanded	0,030			1	0,030	1	0,030	1	0,030	1	0,030			4	0,120
Maakasutuse näitaja	Aruanded	0,150			1	0,150	1	0,150	1	0,150					3	0,450
Rahvusvaheline foorum	Rahvusvahelise foorumi sekretariaat	0,592	1	0,240	1	0,610	1	0,640	1	0,750	1	0,600	1	0,710	1	3,550
KULUD KOKKU				0,440		1,190		1,620		2,530		2,230		2,310		10,320

³¹ Vastavalt punktis 5.3 kirjeldatule.

8.2. Halduskulud

8.2.1. Personali hulk ja liik

Ametikoha liigid		Personal, kes tuleb määrata meetme haldamiseks olemasolevaid ja/või täiendavaid vahendeid kasutades (täistööajale taandatud ametikohtade arv)					
		2006	2007	2008	2009	2010	2011
Ametnikud või ajutised töötajad ³² (XX 01 01)	A*/AD	5,25	5,25	5,25	5,25	5,25	5,25
	B*, C*/AST	2	2	2	2	2	2
Art XX 01 02 kohaselt rahastatav personal ³³							
Art XX 01 04/05 kohaselt rahastatav muu personal ³⁴							
KOKKU		7,25	7,25	7,25	7,25	7,25	7,25

Käesolevas tabelis on näidatud kogu inimressurss, mis on vajalik strateegia rakendamiseks komisjoni erinevate talituste poolt (nt keskkonna peadirektoraat, Teadusuuringute Ühiskeskus (JRC), Eurostat).³⁵

8.2.2. Meetmetest tulenevate ülesannete kirjeldus

Täitmisele kuuluvad ülesanded mahuvad tavapärase halduspraktika raamesse ja sisaldavad uuringute käivitamist, ekspertkohtumiste korraldamist, teenuslepingute haldamist ja muud sarnast.

8.2.3. Personali allikad (kohustuslik)

- ☒ X Ametikohad, mis on praegu ette nähtud asendatava või pikendatava programmi haldamiseks
- ☐ Ametikohad, mis on ette nähtud eelnevalt n aastaks poliitilise strateegia / esialgse eelarveprojekti rakendamise raames
- ☐ Ametikohad, mida tuleb taotleda poliitilise strateegia / esialgse eelarveprojekti järgneva menetlemise käigus
- ☐ Ametikohad, mis tuleb olemasolevaid vahendeid kasutades haldustalituses ümber paigutada (sisemised ümberpaigutused)

³² Mille kulud EI OLE kaetud võrdlussummast.

³³ Mille kulud EI OLE kaetud võrdlussummast.

³⁴ Mille kulud sisalduvad võrdlussummas.

³⁵ Keskkonna peadirektoraadi kvoot A*/AD jaoks on 2,25 ja B*/AST jaoks on 1.

- ☐ Ametikohad, mis on n aastal vajalikud, kuid mida ei ole kõnealusel aastal poliitilise strateegia / esialgse eelarveprojekti rakendamise raames ette nähtud

8.2.4. Võrdlussummas sisalduvad muud halduskulud (XX 01 04/05 – Halduskorralduskulud)

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Eelarverida (number ja nimetus)	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ja hiljem	KOKKU
1 Tehniline ja haldusabi (sh sellega seonduvad personalikulud)							
Täitevasutused ³⁶							
Muu tehniline ja haldusabi							
- sisene							
- väline	0,150						0,150
Tehniline ja haldusabi kokku	0,150						0,150

8.2.5. Võrdlussummast välja jäävad personalikulud ja nendega seonduvad kulud

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Personali liik	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ja hiljem
Ametnikud ja ajutised töötajad (XX 01 01)	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783
Art XX 01 02 kohaselt rahastatav personal (abiteenistujad, riikide lähetatud eksperdid, lepingulised töötajad jne) (täpsustage eelarverida)						
(Võrdlussummast VÄLJA jäävad) personalikulud ja nendega seonduvad kulud kokku	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783	0,783

³⁶

Viidata tuleb konkreetsele asjaomas(t)e täitevasutus(t)e finantsselgitusele.

Arvestus – *Ametnikud ja ajutised töötajad*

Iga täistööajale taandatud ametikoha kulu on hinnanguliselt € 108 000 aastas.

Arvestus – *Art XX 01 02 kohaselt rahastatav personal*

8.2.6 Võrdlussummast välja jäävad muud halduskulud

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ja hiljem	KOKKU
XX 01 02 11 01 – Lähetused	0,002	0,006	0,006	0,008	0,008	0,010	0,040
XX 01 02 11 02 – Koosolekud ja konverentsid		0,020	0,050	0,050	0,050	0,050	0,220
XX 01 02 11 03 – Komiteed ³⁷							
XX 01 02 11 04 – Uuringud ja konsultatsioonid							
XX 01 02 11 05 - Infosüsteemid							
2 Muud halduskulud kokku (XX 01 02 11)	0,002	0,026	0,056	0,058	0,058	0,060	0,260
3 Muud haldusliku iseloomuga kulud (täpsustage, lisades viide eelarvereale)							
(Võrdlussummast VÄLJA jäävad) halduskulud, v.a. personalikulud ja nendega seonduvad kulud, kokku	0,002	0,026	0,056	0,058	0,058	0,060	0,260

Arvestus – *Võrdlussummast välja jäävad muud halduskulud*

Eeldatakse, et lähetuse keskmine maksumus on € 1000.

³⁷ Täpsustage komitee liik ja grupp, millesse see kuulub.